

Yeshua: How Do We Know Him?

by Tim Hegg

©2002 All rights reserved

www.torahresource.com • thegg@torahresource.com

The centrality of the Person and Work of Yeshua is at the core of who we are. Whether we call ourselves "messianic believers," "Jewish believers," or simply "believers," clearly our primary confession of faith centers in the historical person we call Yeshua. Though not unique, in our times the so-called "search for the historical Jesus" has concluded that He actually is not at all what the Scriptures claim Him to be. At worst He was a 1st Century Jew who followed the Judaism of His fathers and was only later, in the emerging Christian Church, made into the "Messiah" that He never claimed to be. At "best," these scholars make Him out to be a "marginal Jew" who gathered a small but insignificant following of disciples in His radical, apocalyptic message that proclaimed the end of the world to be near. But in all of these modern messages, He is nothing close to the Son of G-d proclaimed by the Gospel writers, and preached by the Apostle Paul.

This overwhelming conclusion reached by the recent Jesus Seminar (which actually began in 1985 under the leadership of Robert Funk and co-chaired by John Dominic Crossan) and popularized by Public Television programs (such as the program in 1990 based upon Barbara Thiering's *Jesus and the Riddle of Dead Sea Scrolls: Unlocking the Secrets of His Life Story* and the PBS special, "From Jesus to Christ"), is that most of what is believed about Yeshua has no historical basis. It is all religious dreaming built by theologians down through the ages who needed to find a mystical incarnation to satisfy their ecclesiastical needs.

Unfortunately, these recent events only flame the fires of an ancient debate, one which apparently began in the very life time of Yeshua Himself. Was He the promised Messiah or not? But this debate takes on even deeper proportions for the Torah Communities in which we find ourselves. Having (at least in measure) left the mainstream Christianity of our day (by that I mean we have left the mainline Christian denominations, at least in practice and community issues), and attempting to regain what we believe is a life of obedience to G-d through acceptance of the Torah, we find ourselves somewhere between the Christian community on the one hand, and the traditional Synagogue on the other hand. While the Christian Church paints the picture of Yeshua with hollow and

Yeshua: Hoe Kennen Wij Hem?

door Tim Hegg

© 2002 Alle rechten voorbehouden

www.torahresource.com • thegg@torahresource.com

De centrale plaats van de persoon en het werk van Yeshua is de kern van wie wij zijn. Of we onszelf "Messaïanse gelovigen", "Joodse gelovigen" of eenvoudigweg "gelovigen" noemen, onze primaire geloofsbelijdenis ligt duidelijk in de historische persoon die we Yeshua noemen. Hoewel niet uitzonderlijk, heeft de zogenaamde "zoektocht naar de historische Jezus" in onze tijd besloten dat Hij eigenlijk helemaal niet is wat de Schrift beweert dat Hij is. In het slechtste geval was hij een Jood uit de 1ste eeuw die het Jodendom van zijn vaderen volgde en pas later, in de opkomende christelijke kerk, in de "Messias" veranderde die hij nooit beweerde te zijn. In het beste geval maken deze geleerden Hem tot een "marginale Jood" die een kleine maar onbeduidend aantal volgende discipelen bijeenbracht in Zijn radicale, apocalyptische boodschap welke het naderende einde van de wereld aankondigde. Maar in al deze hedendaagse boodschappen staat Hij veraf van de Zoon van G-d zoals door de evangeliëschrijvers wordt verkondigd en door de apostel Paulus wordt gepredikt.

Deze overweldigende conclusie - die het resultaat was van het recente Jesus Seminar (dat feitelijk in 1985 begon onder leiding van Robert Funk en John Dominic Crossan) en algemene bekendheid kreeg door programma's van de publieke televisie (zoals het programma in 1990 gebaseerd op *Jezus en het Raadsel van de Dode Zee Rollen: Ontsluiting van de Geheimen van Zijn Levensverhaal* van Barbara Thiering en de PBS speciale uitgave: "Van Jezus tot Christus") - gaat er over dat het meeste van wat betreffende Yeshua wordt geloofd geen historische basis heeft. Het is allemaal religieus dromen, door de eeuwen heen door theologen opgebouwd, die een mystieke incarnatie nodig hadden om aan hun kerkelijke behoeften tegemoet te komen.

Helaas deden deze recente gebeurtenissen alleen de brandhaarden van een oud debat weer opflakkeren, welke kennelijk tijdens het leven van Yeshua Zelf begonnen. Was Hij de beloofde Messias of niet? Maar dit debat krijgt nog diepere proporties voor de Torah-gemeenschappen waarin we zelf zitten. We hebben (althans in omvang) het gangbare christendom van onze tijd verlaten (daarmee bedoel ik dat we de hoofdlijnen van de christelijke denominaties - althans in de praktijk - en gemeenschapskwesties hebben achtergelaten), en proberen te herwinnen wat volgens ons een leven van gehoorzaamheid aan G-d is door acceptatie van de Tora waardoor we ons ergens tussen de christelijke gemeenschap enerzijds en de traditionele synagoge anderzijds bevinden. Terwijl de christelijke kerk het beeld van Yeshua schildert met holle

European, Caucasian features and customs, the traditional Synagogue defines Yeshua as an imposter, and worse, an idolater, deceiving the people His day and leading them into blasphemy of the Almighty.

In the midst of these tensions we strive to find our identity. And in doing so, we are understandably driven to that same ancient question: is Yeshua the Messiah? Some, wanting to retain the strong family and cultural ties to the Christian Church in which they found their faith in the first place, continue to define Yeshua in the philosophical jargon of the 3rd and 4th Century synods, fearing that if they do otherwise they will be labelled heretical by the very Church to which they find their fundamental attachment. Others, wanting to embrace and be embraced by the Jewish community with its ancient roots in Torah, talk of Yeshua (if they mention Him at all) as a worthy Rabbi, and perhaps more, but would never use terms like "Son of G-d." They may even suggest He is simply one of many messiahs who have come to teach G-d's people, and may even consider Him the "best of messiahs."

As always, the core issue of who we are revolves around this person we call Yeshua. But there is perhaps even a more fundamental question that we must ask, and it is to that question I draw your attention now. "How do we know Yeshua?" In other words, on what criteria will we base our final answer to this most important question? What is the source of our data, and how good is that source? Here we are drawn to the foundational question of authority. "On what authority will I base my conclusions regarding Yeshua?"

A number of answers have been offered to this question, though the answers may be "seen" more than "heard." What I mean by this is that the answer to this question for any given group should not be sought in their creeds or statements of faith, but in their actions. For what we honestly believe is not best determined by what we say but by what we do. For instance, while many would claim that their faith rests upon Scripture, in reality their faith rests upon experience. When put to the test of why they believe this or that about Yeshua, if one listens carefully one inevitably hears a recounting of one's personal mystical experience. Unfortunately, with all of the good that has come from the so-called Charismatic movement, the downside has been that the foundation of faith for many has shifted away from an objective standard of authority to the religious experience of the individual.

I do not mean to dismiss the value of personal experience. The nation of Israel as well as the Apostles appealed to their own experiences as well. But one's personal experience cannot be the final voice of authority in matters of faith, and especially in solving the question of "Who is Yeshua?" For if

en Europese, blanke kenmerken en gewoonten, definieert de traditionele synagoge Yeshua als een bedrieger, en erger nog, een afgodendienaar die de mensen van Zijn tijd bedriegt en hen in godslastering van de Almachtige leidt.

Temidden van deze spanningen streven we ernaar onze identiteit te vinden. En daarmee worden we begrijpelijkerwijs gedreven door diezelfde oude vraag: is Yeshua de Messias? Sommigen, die de sterke familie- en culturele banden met de christelijke kerk, waarin zij hun geloof in de eerste plaats hebben gevonden, willen behouden, blijven Yeshua definiëren in het filosofische jargon van de synoden van de 3de en 4de eeuw, omdat zij vrezen dat als zij iets anders doen, zij door de Kerk zelf, waar hun fundamentele gehechtheid ligt, ketters zullen worden genoemd. Anderen, die de Joodse gemeenschap met zijn oude wortels in de Tora willen omarmen en erdoor omhelsd willen worden, praten over Yeshua (indien ze Hem al noemen) als een waardige Rabbi, of misschien meer, maar zouden nooit termen als "Zoon van G-d" gebruiken. "Ze kunnen zelfs suggereren dat Hij eenvoudigweg een van de vele messiaassen is die G-ds volk kwamen leren; en misschien beschouwen ze Hem zelfs als de "beste van de messiaassen".

Zoals altijd draait de kern van wie we zijn rond deze persoon die we Yeshua noemen. Maar er is misschien nog een fundamentele vraag die we moeten stellen, en op dat punt vestig ik uw aandacht nu. "Hoe kennen we Yeshua?" Met andere woorden, op welke criteria baseren we ons definitieve antwoord op deze allerbelangrijkste vraag? Wat is de bron van onze gegevens en hoe goed is die bron? We ontkomen hier niet aan de fundamentele kwestie van autoriteit. "Op welke autoriteit zal ik conclusies met betrekking tot Yeshua baseren?"

Op deze vraag zijn tal van antwoorden aangereikt, hoewel de antwoorden meer kunnen worden "gezien" dan "gehoord". Wat ik hiermee bedoel is dat het antwoord op deze vraag voor een bepaalde groep niet in hun geloofsbelijdenis of geloofsverklaring moet worden gezocht, maar in hun daden. Want wat we oprecht geloven, wordt niet bepaald door wat we zeggen, maar door wat we doen. Bijvoorbeeld, terwijl velen beweren dat hun geloof op de Schrift berust, berust hun geloof in werkelijkheid op ervaring. Wanneer men ze ondervraagt waarom ze dit of dat over Yeshua geloven, krijgt men - als men aandachtig luistert - onvermijdelijk een verslag van z'n persoonlijke mystieke ervaring. Helaas, met al het goede dat afkomstig is van de zogenaamde charismatische beweging, is het nadeel dat het fundament van het geloof voor velen verschoven is van een objectieve standaard van autoriteit naar de religieuze ervaring van het individu.

Ik wil de waarde van persoonlijke ervaring niet verwerpen. Zowel de natie Israël als de apostelen deden ook een beroep op hun eigen ervaringen. Maar iemands persoonlijke ervaring kan niet de laatste stem van autoriteit zijn in zaken van geloof, en vooral niet bij het oplossen van de vraag: "Wie is Yeshua?" Want als

mystical experience is the bedrock of one's faith, then it is impossible to discount similar experiences of Mormons, Muslims, and a host of other religious expressions all claiming their particular "leader" to be G-d's promised Prophet, Messiah, or whatever.

In fact, I would go so far as to say that relying upon mystical experiences, regardless of how incredible they may be, is never by themselves enough to sustain strong, solid faith in the face of overwhelming opposition. In a society and era that put so much stress on inner feelings, it is understandable how the religious community may be pulled to this apologetic without giving it much thought. But such a stance is disastrous when it comes to defending a position as central as the person of Yeshua. To only have this or that experience to explain why I have become a follower of Yeshua rings hollow to the skeptic, and often wilts when my own mind doubts what I have been taught. There needs to be an object foundation - something outside of my experiences, something by which I can judge my experiences.

I think you know where I am going with this: that objective authority is nothing less, and nothing more than the inspired, eternal word of G-d, the Bible. And here is again, as one would expect, where the current battle rages. So the question that precedes "Who is Yeshua?" is "How do I know Yeshua?," or better "can I trust what the Bible says about Yeshua?"

The attacks upon the veracity of the Bible are surely extant in our day. While liberal scholarship essentially dismissed the Bible decades ago, the battle I am speaking of is within our own communities. Having come to the conclusion that a great many things have been taken from us by the historical Church (such as Sabbath, Festivals, and Torah in general), we have begun to question the Scriptures given to us by that same ancient Church. And primarily the Scriptures that are being questioned are those I call the Apostolic Writings, the gospels and epistles, or the New Testament.

We only know about Yeshua through the Apostolic Scriptures, and primarily the Gospels. Apart from these, He is mentioned once in Josephus (but this text is disputed), a number of times in the Talmud (these were edited out in some earlier editions but have been allowed to remain in most modern editions), and a few times in other writings. But if we did not have the Apostolic Scriptures, while we certainly could have a genuine faith in Messiah (as did the believers during the period of the Tanach), we would not know that this Messiah is Yeshua ben Yoseph of Natzeret. And we would have no sure knowledge that Messiah had come, died, rose again, and ascended to His Father at Whose right hand He now sits, interceding for His people.

mystieke ervaring de basis is van iemands geloof, dan kan men onmogelijk om soortgelijke ervaringen heen van mormonen, moslims en veel andere religieuze bewegingen die allemaal beweren dat hun specifieke "leider" de door God beloofde Profeet, Messias of wat dan ook is .

In feite zou ik zo ver willen gaan met te zeggen dat het vertrouwen op mystieke ervaringen, hoe ongelofelijk ze ook mogen zijn, op zich nooit voldoende is om een sterk en solide vertrouwen te behouden in weerwil van een overweldigende oppositie. In een samenleving en een tijd die zoveel nadruk legt op innerlijke gevoelens, is het begrijpelijk hoe de religieuze gemeenschap naar dit levensbeschouwelijk standpunt kan worden getrokken zonder er veel over na te denken. Maar zo'n houding is rampzalig als het gaat om het verdedigen van een positie die zo centraal staat als de persoon van Yeshua. Om alleen deze of die ervaring te hebben om uit te leggen waarom ik een volgeling van Yeshua ben geworden, klinkt hol voor de scepticus, en verwelkt vaak als mijn eigen geest gaat twijfelen aan wat mij is geleerd. Er moet een objectieve basis zijn - iets buiten mijn ervaringen, iets waardoor ik mijn ervaringen kan beoordelen.

Ik denk dat je weet waar ik hiermee mee naartoe wil: dat objectieve gezag is niets minder en niets meer dan het geïnspireerde, eeuwige woord van G-d, de Bijbel. En hier, zoals je zou verwachten, draait de huidige strijd weer om. Dus de vraag die voorafgaat aan "Wie is Yeshua?" is "Hoe kan ik Yeshua kennen?," of beter "kan ik vertrouwen op wat de Bijbel over Yeshua zegt?"

De aanvallen op de waarheid van de Bijbel zijn zeker aanwezig in onze tijd. Hoewel de liberale wetenschap decennia geleden de Bijbel essentieel heeft verworpen, is de strijd waar ik het over heb binnen onze eigen gemeenschappen. Nadat we tot de conclusie zijn gekomen dat er door de historische kerk heel veel dingen van ons zijn weggenomen (zoals Sabbat, Feesten en Tora in het algemeen), zijn we begonnen de Schrift in twijfel te trekken die ons door diezelfde oude kerk was gegeven. En in de eerste plaats zijn de geschriften die in vraag worden gesteld, die welke ik de Apostolische geschriften, de evangeliën en brieven of het Nieuwe Testament noem.

We kennen Yeshua alleen via de Apostolische Geschriften, en dan vooral de Evangeliën. Afgezien hiervan, wordt hij één keer genoemd in Josephus (maar deze tekst wordt betwist), een aantal keren in de Talmud (deze werden in enkele eerdere edities weggelaten maar mochten in de meeste hedendaagse edities blijven) en een paar keer in andere geschriften. Maar als we de Apostolische Geschriften niet hadden, terwijl we zeker een echt geloof in de Messias konden hebben (zoals de gelovigen in de periode van de Tenach), dan zouden we niet weten dat deze Messias Yeshua ben Yoseph van Natzeret is. En we zouden niet zeker weten dat de Messias was gekomen, stierf, weer opstond en naar Zijn Vader opsteeg aan Wiens rechterhand Hij nu zit, bemiddelend voor Zijn volk.

An attack upon the Gospels, then, is a direct attack at the very foundations of our faith in Yeshua. But can the Gospels be trusted? More and more we are hearing that they cannot be trusted, and we are hearing this from people who have relied upon in our search for understanding Torah within the context of our faith in Yeshua.

Sometimes the attacks are subtle. Like the allegation that the Gospels were originally written in Hebrew or Aramaic, and that thus because we now have only Greek manuscripts, the translation is either badly tainted or has lost the original meaning. Bivin and Blizzard have adopted this viewpoint: "The [Greek] Gospels are rife with mistranslations ...," some passages "have been misinterpreted to such an extent that they are potentially damaging to us spiritually Many Gospel expressions are not just poor Greek, but actually meaningless Greek." (*Understanding the Difficult Words of Jesus*, pp. 105, 37). Michael Brown ("Recovering the "Inspired Text"?" available at www.icnministries.org) has done an admirable job of showing both the weakness and the danger of this approach. Data for the idea that the Gospels were originally written in Hebrew or Aramaic is continuing to increase in our day. But this does not automatically mean that we should mistrust the Greek texts. Even though such a conclusion may not be the intent of current authors, it often comes across this way. For instance, when Trimm in his *Hebrew Roots Version*, writes: "Unlike most translations this edition will not be rooted in a Greek Hellenistic text ...," he gives the strong impression that the Greek manuscripts should not be trusted, nor any translation made from them. But this does not match the evidence. For the existence of semitic texts (Old Syriac, Peshitta, DuTillet, Even-Bohan [Shem Tov], etc.) does not, in and of itself, prove the inferiority of the Greek manuscripts. Once again, hard and consistent work in the texts, using standard methods of textual criticism, will yield the best results in answering the question of which reading in any given place is "original."

Akin to this approach is the one that claims so many scribal errors have entered into the manuscripts of the Apostolic Scriptures that they can no longer be trusted. But such a claim is not founded upon the facts. In all of the thousands of manuscripts, scraps, and pieces of texts found, the significant variants between all of the texts amount to less than 15%. Of this percentage, the many are matters of spelling, grammar, or obvious mistakes (identifiable scribal errors). Of the remaining small percentage of variants, the basic rules of textual criticism enable us confidently to recover well over 90% of the original text. What is more, in the remaining 10% of the text where variants exist, in no place do the variants make a substantial difference in essential teachings or *halachah*. To simply say that the manuscripts are

Een aanval op de Evangelieën is dus een directe aanval op de fundamenten van ons geloof in Yeshua. Maar kunnen de Evangelieën worden vertrouwd? Meer en meer horen we dat ze niet vertrouwd kunnen worden, en we horen dit van mensen die hebben vertrouwd op onze zoektocht naar het begrijpen van de Tora binnen de context van ons geloof in Yeshua.

Soms zijn de aanvallen subtiel. Net als de bewering dat de Evangelieën oorspronkelijk in het Hebreeuws of Aramees waren geschreven en dat dus de vertaling, omdat we nu alleen Griekse manuscripten hebben, ofwel erg bezoedeld is of de oorspronkelijke betekenis verloren heeft. **Bivin** en **Blizzard** hebben dit standpunt overgenomen: "De [Griekse] evangelieën staan bol van verkeerde vertalingen ...," sommige passages "zijn zo verkeerd geïnterpreteerd dat ze ons potentieel geestelijk kunnen schaden ... Veel uitdrukkingen in de Evangelieën zijn niet alleen weinig zeggend Grieks, maar eigenlijk Grieks zonder betekenis." (*Understanding the Difficult Words of Jesus*, blz. 105, 37). Michael Brown (schrijver van "*Recovering the "Inspired Text"*" - beschikbaar op www.icnministries.org) heeft een bewonderenswaardige werk geleverd door zowel de zwakte als het gevaar van deze aanpak te tonen. Het aantal data pro het idee dat de evangelieën oorspronkelijk in het Hebreeuws of Aramees werden geschreven stijgt nog steeds, maar dit betekent niet automatisch dat we de Griekse teksten moeten wantrouwen. Bijvoorbeeld, als **Trimm** in zijn *Hebrew Roots Version* schrijft: "In tegenstelling tot de meeste vertalingen zal deze editie niet geworteld zijn in een Griekse Hellenistische tekst ...", geeft hij sterk de indruk dat de Griekse manuscripten niet zouden moeten vertrouwd worden, noch enige vertaling ervan. Maar dit komt niet overeenkomen met het bewijsmateriaal. Want het bestaan van semitische teksten (de oude Syrische, Peshitta, DuTillet, Even-Bohan [Shem Tov], enz.) bewijst op zichzelf niet de minderwaardigheid van de Griekse manuscripten. Nogmaals, hard en consistent werken met de teksten, met gebruikmaking van standaardmethoden voor tekstkritiek, zullen de beste resultaten opleveren bij het beantwoorden van de vraag welke lezing op een bepaalde plaats "origineel" is.

Een soortgelijke benadering is die welke beweert dat in de manuscripten van de apostolische geschriften zoveel schrijffouten zijn opgenomen dat ze niet langer te vertrouwen zijn. Maar een dergelijke claim is niet gebaseerd op de feiten. In alle duizenden gevonden manuscripten, fragmenten en stukjes tekst bedragen de significante varianten tussen alle teksten minder dan 15%. Van dit percentage gaat het in de meeste gevallen over spelling, grammatica of duidelijke fouten (identificeerbare schrijffouten). Bij het resterende kleine percentage tekstvarianten, stellen de basisregels voor tekstkritiek ons in staat om met vertrouwen meer dan 90% van de originele tekst terug te halen. Wat meer is, in de resterende 10% van de tekst waar varianten van bestaan, maken de varianten nergens een wezenlijk verschil in essentiële leringen of *halacha*. Eenvoudigweg zeggen dat de manuscripten

corrupt and cannot be trusted is to speak out of ignorance. In fact, the manuscripts of the Apostolic Scriptures stand head and shoulders above extant literary manuscripts of Shakespeare's works, even though his work is comparatively so much more recent. If the pure data is accepted, the Apostolic manuscripts manifest a integrity across the ages unparalleled in any other literary phenomena. Sir Fredric Kenyon (d. August 1952), one of the great scholars in the area of textual criticism of the Apostolic Scriptures, after surveying all of the evidence available to him, came to this conclusion: "It is reassuring at the end to find that the general result of all these discoveries and all this study is to strengthen the proof of the authenticity of Scriptures, and our conviction that we have in our hands, in substantial integrity, the veritable word of God."

But if the manuscript evidence overwhelmingly supports the veracity of the texts we have today, what internal measure is there? Even if we have texts that come directly from the ancient centuries, texts that have been faithfully copied, why does that mean they are Scripture? Here, of course, we come to the issue of canonicity, or what should be "in" and what should be left "out." Once again, the misnomer that seems to be surfacing is that "the canon of the New Testament was determined by the 4th and 5th Century Church." And since we have come to the conclusion that the 4th and 5th Century Church was very corrupt, and was certainly against Torah and openly anti-semitic, we have every right to be suspect about their opinions of Scripture. *But the opening premise is wrong. The 4th and 5th Century Church did not determine what should be "in" and what should be "out."* The Scriptures do not need man's stamp of approval to substantiate their veracity. They are self-authenticating. By this I mean that they contain in their basic structure the endowed inspiration of the Ruach (Spirit) to the end that they convey the very word of G-d and effect His purposes among people. The councils and synods of the 4th and 5th Century Church did not determine what was "in" or "out," they simply attempted to recognize as a governing body what texts were endowed with the inevitable characteristics of Divine inspiration. But whether or not these synods had existed, the word of G-d would have remained because it is the word of G-d. Certainly if the Almighty gave the Scriptures, He is able to maintain them within the scope of His mysterious providence.

In fact, if we ask the question whether or not we can trust the Apostolic Scriptures, if we are honest we must ask the same question about all of Scripture. On what basis do we receive the Torah to be G-d's word to us? Or the Prophets, or the Writings? We cannot trust our own personal experience, because we were not at Mt. Sinai, and we did not see the

corrupt zijn en niet vertrouwd kunnen worden, is spreken vanuit onwetendheid. In feite steken de manuscripten van de Apostolische geschriften met kop en schouders uit boven de bestaande literaire manuscripten van de werken van Shakespeare, hoewel zijn werk relatief veel recenter is. Als de zuivere gegevens worden aanvaard, vertonen de Apostolische manuscripten in de loop van de eeuwen, een integriteit die in andere literaire verschijnselen z'n gelijke niet heeft. Sir Fredric Kenyon (overleden in augustus 1952), één van de grote geleerden op het gebied van tekst-critiek op de Apostolische geschriften, kwam na het onderzoeken van al het beschikbare bewijsmateriaal tot deze conclusie: "Het is aan het eind geruststellend om vast te stellen dat het algemene resultaat van al deze ontdekkingen en heel deze studie is om het bewijs van de authenticiteit van de Schrift te versterken, en onze overtuiging dat we in wezen het echte woord van God in onze handen hebben. "

Maar als het bewijsmateriaal van manuscripten overweldigend de juistheid van de teksten die we vandaag hebben ondersteunt, welke interne maatstaf is er dan? Zelfs als we teksten hebben die rechtstreeks uit de oude eeuwen komen, teksten die getrouw zijn gekopieerd, waarom betekent dit dat zij Schrift zijn? Hier komen we natuurlijk op het punt van canoniciteit, of wat er "in" zou moeten zijn en wat er "buiten" zou moeten blijven. Nogmaals, de verkeerde benaming die lijkt op te komen is dat "de canon van het Nieuwe Testament door de 4de en 5de eeuwse kerk werd bepaald." En omdat we tot de conclusie zijn gekomen dat de kerk uit de 4de en 5de eeuw erg corrupt was, en zeker tegen de Tora was en openlijk antisemitisch was, hebben we het volste recht om hun mening over de Schrift verdacht te vinden. *Maar het uitgangspunt van de vooronderstelling is verkeerd. De kerk uit de 4de en 5de eeuw heeft niet bepaald wat "erin" en wat "eruit" moet zijn.* De Schrift heeft het goedkeuringsstempel van de mens niet nodig om zijn waarheidsgetrouwheid te onderbouwen. De Schriften verklaren zichzelf voor echt. Hiermee bedoel ik dat ze in hun basisstructuur de begiftigde inspiratie van de Ruach (Geest) tot het einde bevatten, zodat ze het woord van G-d meedelen en Zijn doelen onder de mensen bewerkstelligen. De concilies en synodes van de 4de en 5de eeuwse kerk bepaalden niet wat "erin" of "eruit" was; ze probeerden gewoon als bestuursorgaan te erkennen welke teksten begiftigd waren met de onvermijdelijke kenmerken van Goddelijke inspiratie. Maar of deze synodes nu wel of niet hadden bestaan, het woord van G-d zou gebleven zijn omdat dit het woord van God is. Zeker als de Almachtige de Schriften heeft gegeven, is Hij in staat om ze te handhaven binnen de reikwijdte van Zijn mysterieuze voorzienigheid.

Als we de vraag stellen of we wel of niet op de Apostolische geschriften kunnen vertrouwen, moeten we, als we eerlijk zijn, dezelfde vraag stellen over de gehele Schrift. Op welke basis ontvangen we de Tora als het woord van G-d voor ons? Of de Profeten of de Geschriften? We kunnen niet op onze eigen persoonlijke ervaring voortgaan, omdat we niet bij de berg Sinai waren, en we de flitsen niet

flashing nor hear the thunder. We did not personally witness the tablets in the hands of Moses as he descended the mountain. But we receive the Torah because it comes to us endowed with G-d's mark of authenticity. We receive it because it has been passed down from generation to generation by G-d's people until it has come to us. We receive it on the basis of faith - not on an irrational leap into the unknown, but a reasoned faith which is the gift of HaShem Himself.

And in that we receive the Torah, we take it as the final measuring stick of all other Scripture. A prophet who comes to speak to us but speaks contrary to Torah is to be rejected as a false prophet. This is why we begin our reading of the Prophets and Writings with the presupposition that they must agree with the Torah. They cannot contradict nor set aside the Torah. And when they appear to disagree with Torah, rather than throwing them out, we work to find a reasonable explanation for how they can agree. The Torah remains the touchstone of the authoritative Scriptures we trust.

The same is true of the Apostolic Scriptures. If they disagree with Torah, they should be rejected, not because they have become corrupt, but because they do not measure up to the touchstone of G-d's truth. This is why the doctrine that the Torah has been abolished is so devastating. Once the fixed measure of G-d's revelation is lost, there is nothing to which we may make a comparison and judge whether or not this book or that book is Scripture. Torah is the litmus test for all the rest. So this is why we must read the Apostolic Scriptures with this presupposition: *they agree with Torah*. Where they appear not to agree with Torah, we must presume we have misread them, or that we do not have all of the information we need to make a proper interpretation.

So my answer to the question, "How do we know Yeshua?" is "through the Apostolic Scriptures." We must strive to find G-d's Messiah there - in the ancient, inspired record which G-d has revealed. We cannot settle for the Jesus of the silver screen, nor the Jesus of the self-made Church. We must know the Yeshua of the Gospels, Who was the core of the Apostles' gospel in the Acts and Epistles and is revealed to us in John's Apocalypse.

Does the Ruach Who indwells us teach us of Him? Surely - but always in connection with the Scriptures. Ultimately, the Scriptures form the bedrock of our faith-apart from them, Torah, Prophets, Writings, Apostolic - we have no faith, we have nothing to base it on.

And what do these Scriptures tell us about the Messiah?

hebben gezien en het gedonder niet hebben gehoord. We hebben de tafels niet persoonlijk in de handen van Mozes gezien toen hij de berg afdaalde. Maar we ontvangen de Tora omdat het naar ons toekomt begiftigd met G-ds kenmerk van authenticiteit. We ontvangen het omdat het van generatie op generatie door G-ds volk is doorgegeven totdat het bij ons is gekomen. We ontvangen het op basis van geloof - geen irrationele sprong in het onbekende, maar een met redenen omkleed geloof dat de gave van Hashem zelf is.

En met dat we de Tora ontvangen, nemen we het als de laatste maatstaf voor alle andere Schriftplaatsen. Een profeet die komt om tot ons te spreken, maar tegen de Tora in spreekt, moet afgewezen worden als een valse profeet. Dit is de reden waarom we beginnen met het lezen van de Profeten en Geschriften met de vooronderstelling dat zij het met de Tora eens moeten zijn. Ze kunnen de Tora niet tegenspreken of opzij zetten. En als ze het niet eens lijken te zijn met de Tora, werken we, in plaats van ze weg te gooien, aan een redelijke verklaring voor hoe ze met elkaar in overeenstemming kunnen komen. De Tora blijft de toetssteen van de gezaghebbende Schrift die we vertrouwen.

Hetzelfde geldt voor de Apostolische geschriften. Als ze het niet eens zijn met de Tora, moeten ze worden afgewezen, niet omdat ze onbetrouwbaar zijn geworden, maar omdat ze niet voldoen aan de toetssteen van G-ds waarheid. Dit is waarom de doctrine dat de Tora is afgeschaft zo verwoestend is. Als de vastgestelde maatstaf van G-ds openbaring eenmaal weg is, is er niets meer om mee te kunnen vergelijken en beoordelen of dit boek al dan niet Schrift is. Tora is de lakmoesproef voor de rest. Dit is de reden waarom we de Apostolische geschriften moeten lezen met deze vooronderstelling: *zij zijn het eens met de Tora*. Waar ze niet met Tora blijken overeen te stemmen, moeten we aannemen dat we ze verkeerd hebben gelezen, of dat we niet over alle informatie beschikken die we nodig hebben om een juiste interpretatie te geven.

Mijn antwoord op de vraag: "Hoe kennen we Yeshua?" is "door de Apostolische geschriften". We moeten ernaar streven om daar de Messias van G-d te vinden - in het oude, geïnspireerde verslag dat G-d geopenbaard heeft. We kunnen niet genoeg nemen met de Jezus van het witte doek, noch met de Jezus van de zelfgemaakte Kerk. We moeten de Yeshua van de evangeliën kennen, die de kern was van het evangelie van de Apostelen in de Handelingen en brieven en ons in de Apocalyps van Johannes is geopenbaard.

Leert de Ruach, die in ons woont, ons over Hem? Zeker - maar altijd in verbinding met de Schriften. Uiteindelijk vormen de Schriften de basis van ons geloof - afgezien van die Tora, Profeten, Geschriften, Apostolische - hebben we geen geloof, we hebben niets om ons op te baseren.

En wat vertellen deze Schrift ons over de Messias?

1. The Messiah is a human, male, from the offspring of Chavah (Gen 3:15) 2. He would come from the nation fathered by Abraham (Gen 12:1-3) and would fulfill the covenant made to Abraham, Isaac, and Jacob (Gen 49:10) 3. He is the presence (face) of G-d among His people (Ex 33:15, cf. Isaiah 63:9) 4. He would be from the family of David, and would fulfill the promise of his eternal dynasty, bringing the Torah to all peoples (2Sam 7:19; Psalm 89; Isaiah 42:1-4). 5. He is eternal (Micah 5:2) and would embody the Name (Jeremiah 23:6). 6. He will suffer for the transgressions of His people, life for life, yet win over death through His resurrection (Isaiah 52-53). 7. He would be born to a Jewish virgin (Isaiah 7:14) and fulfill the promises made to the fathers (Isaiah 9:6). 8. He was born in Bethlehem (Micah 5:2; Matthew 2:1, et al). 9. He lived and grew up in Nazareth (Matthew 2:23, et al), and spoke the words of HaShem to His brethren as Moses said He would (Deuteronomy 18:15). 10. He was despised and rejected by His own, in accordance with the words of the Prophets (Isaiah 53; Psalm 22:16[17] note the Nachal Chevertext; Zechariah 12:10; John 1:11). 11. He was killed at Pesach time and rose from the dead three days later (Matthew 27:35, et al; 1Corinthians 11:23ff; 15:3ff) 12. He ascended from this earth back to the presence of the Almighty where He now sits at His right hand (Acts 1:9; Romans 8:34; Hebrews 1:3; 1Timothy 3:16). 13. He will return at the appointed time to gather His elect and to rule as the victorious Messiah upon the earth (Psalm 2:9,cf. Rev 2:27; Isaiah 52:13; 1Thessalonians 4:13ff). 14. Forgiveness of sin and a place in the world to come is found only in Him (Psalm 2; Isaiah 42; John 6:44;14:6; Titus 2:11-14).	1. De Messias is een mens, mannelijk, van de nakomelingen van Chavah/Eva (Gen 3:15) 2. Hij zou komen uit de natie die door Abraham verwekt is (Gen 12:1-3) en het verbond met Abraham, Izaak en Jakob nakomen (Gen. 49:10) 3. Hij is de aanwezigheid (gezicht) van G-d onder Zijn volk (Ex 33:15, vgl. Jesaja 63:9) 4. Hij zou uit de familie van David komen en de belofte van zijn eeuwige dynastie vervullen, door aan alle volken de Tora te brengen (2Sam 7:19; Psalm 89; Jesaja 42:1-4). 5. Hij is eeuwig (Micha 5:2) en zou de Naam belichamen (Jeremia 23:6). 6. Hij zal lijden voor de overtredingen van Zijn volk - leven voor leven - maar toch de dood overwinnen door Zijn opstanding (Jesaja 52-53). 7. Hij zou worden geboren bij een Joodse maagd (Jesaja 7:14) en de beloften die aan de vaders waren gedaan nakomen (Jesaja 9:6). 8. Hij werd geboren in Bethlehem (Micha 5:2, Mattheüs 2:1, e.a.). 9. Hij woonde en groeide op in Nazareth (Mattheüs 2:23, e.a.) en sprak de woorden van Hashem tot zijn broeders zoals Mozes zei dat Hij dat zou doen (Deuteronomium 18:15). 10. Hij werd veracht en verworpen door de Zijnen, in overeenstemming met de woorden van de Profeten (Jesaja 53; Psalm 22:16[17] let op de tekst gevonden bij Nachal Chever; Zacharia 12:10, Johannes 1:11). 11. Hij werd gedood ten tijde van Pesach en stond drie dagen later op uit de dood (Matteüs 27:35, e.a.; 1Corinthians 11:23vv; 15:3vv) 12. Hij steeg van deze aarde op terug naar de aanwezigheid van de Almachtige, waar Hij nu aan Zijn rechterhand zit (Handelingen 1:9; Romeinen 8:34; Hebreëen 1:3; 1 Timoteüs 3:16). 13. Hij zal op de afgesproken tijd terugkeren om zijn uitverkorenen te verzamelen en als de zegevierende Messias op aarde te regeren (Psalm 2:9, zie Openb. 2:27, Jesaja 52:13; 1 Thessalonicenzen 4:13vv). 14. Vergeving van zonden en een plaats in de toekomstige wereld wordt alleen in Hem gevonden (Psalm 2, Jesaja 42, Johannes 6:44; 14:6; Titus 2:11-14).

The question then is presented to us once again, in this generation, as it has been to every generation before us: *will we receive the inspired message of the Almighty regarding His Messiah?* Will we affirm the mystery of His person and work, and accept with pure and lasting faith that without Him we are nothing? And will we with that same pure and lasting faith await His return with unaltered faith - even if He tarries?

De vraag wordt dan aan ons, in deze generatie, opnieuw voorgelegd zoals aan elke generatie vóór ons: *zullen we de geïnspireerde boodschap van de Almachtige m.b.t. Zijn Messias aannemen?* Zullen we het mysterie van Zijn persoon en werk bevestigen en aanvaarden met puur en blijvend geloof omdat we zonder Hem niets zijn? En zullen we met datzelfde geloof op Zijn terugkeer wachten met onveranderd geloof - zelfs als Hij vertoeft?

By His will and through His grace we will persevere. Door zijn wil en door Zijn genade zullen we volharden.

By common confession,
great is the mystery of godliness:
He who was revealed in the flesh,
Was vindicated in the Spirit,
Seen by angels,
Proclaimed among the nations,
Believed on in the world,
Taken up in glory.

1 Timothy 3:16

Met gebruikelijke belijdenis;
groot is het mysterie van godzaligheid:
Hij die in het vlees werd geopenbaard,
Was gerechtvaardigd in de Geest,
Gezien door engelen,
Uitgeroepen onder de naties,
Geloofd in de wereld,
Opgenomen in glorie.

1 Timoteüs 3:16